

Żywa historia Gorlic — wywiad z panem Tadeuszem Krokiem

Wywiad z panem Tadeuszem Krokiem dotyczący jego kariery muzycznej, wspomnień związanych z Gorlicami, pobytu w więzieniu w 1984 roku (za działalność konspiracyjną) i więziennej znajomości z Jerzym Kalibabką.

Tadeusz Krok urodzony w 1961 roku w Grybowie. Ukończył szkołę podstawową, Technikum Budowlane w Gorlicach, a także Studium Pedagogiczne w Nowym Sączu. Studiował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Rzeszowie i trzy lata historię na Uniwersytecie Jagiellońskim. Potem, jak sam to określił: „gitara wzięła górę nad nauką” — został tekściarzem i muzykiem. Pierwsze kroki jako muzyk stawiał w Gorlicach, grając w zespole przy Domu Kultury „Forest” oraz w zespole PAKT przy Klubie „Jubilat”. Muzyką na poważnie zajął się w Krakowie. Był laureatem wielu przeglądów i festiwali m.in. Międzynarodowego Przeglądu Piosenki Autorskiej w Warszawie (II nagroda), Studenckiego Festiwalu Piosenki w Krakowie (II nagroda, stypendium im. W. Bellona) oraz Ogólnopolskiego Przeglądu Piosenki Autorskiej OPPA w Warszawie. W 1989 roku wystąpił na koncercie Debiuty na Festiwalu w Opolu. Wiele lat był członkiem kabaretu Marcina Dańca. Od 1996 roku współpracował z Agatą Rymarowicz. Za swą działalność konspiracyjną w latach 80., którą przypłacił pobyt w więzieniu, został odznaczony w 2011 roku medalem „Niezlomnym w słowie”.

Jest uważany za jednego z czołowych przedstawicieli nurtu piosenki autorskiej w Polsce.

Zapraszamy do galerii fotografii dostępnej na dole strony.

Wywiad z panem Tadeuszem Krokiem przeprowadzony 2 stycznia 2025 roku przez Urszulę Karasińską w Gorlicach.

Spis treści:

[00:00:05](#) – „Urodziłem się w Grybowie, to dosyć przypadkowa historia. Gorliczanin to dla mnie najładniejszy epitet. Ja zostałem „zrobiony” przez Gorlice”

[00:02:40](#) – dzieciństwo w Gliniku (bloki przy rondzie), wyjątkowe podwórko

[00:08:30](#) – „Świetni koledzy, piękne koleżanki, wspaniali dorośli” — wspomnienie podwórkowych zabaw

[00:11:40](#) – „Prawie zawsze miałem daleko do szkoły”

[00:14:35](#) – dalszy ciąg nauki po maturze, pierwsza praca na stanowisku nauczyciela w szkole podstawowej w Zagórzanach (3 lata) — „Boże, jakie to było piękne miejsce”

[00:16:30](#) – 1984 rok, aresztowanie z art. 271 w związku z art. 273 przez służby bezpieczeństwa w trakcie prowadzonej lekcji

[00:19:40](#) – nielegalna „drukarnia” obsługiwana przez Tadeusza Kroka w jego pokoju przy ulicy Pułaskiego i powielanie pisma „Wolny górnik” (rozprowadzane w Fabryce Maszyn)

[00:22:30](#) – pobyt w więzieniach w: Gorlicach, Nowym Sączu, Krośnie — opis traktowania więźniów

[00:24:35](#) – „Moi rodzice nie wiedzieli gdzie ja jestem”

[00:25:40](#) – cela w Nowym Sączu dzielona z Jerzym Julianem Kalibabką — opowieść o życiu w celi, o spisywaniu

wspomnień Kalibabki

[00:30:40](#) – amnestia i wyjście na wolność, podjęcie studiów w Krakowie (historia na UJ)

[00:31:30](#) – „Jeszcze w Gorlicach zacząłem grać”. Droga muzyczna: ognisko muzyczne w „Ćwiczeniówce” zespół mandolinistów, zespół przy Domu Kultury „Forest”, zespół PAKT przy Klubie „Jubilat”

[00:39:27](#) – „Kogo ja tu wtedy w Gorlicach nie poznałem — Ewę Adamiak, Rudiego Schubertha, Korę i Marka Jackowskich i wielu innych” — koncerty a ramach AKT (Akademickich Konfrontacji Twórczych), (Gorlice były przez dwa tygodnie centrum polskiej muzyki alternatywnej)

[00:41:30](#) – wspomnienia z krakowskich czasów — wygrana (z potrzeby finansowej) w konkursie piosenki „Śpiewać każdy może” w Klubie pod Jaszczurami. „Od tego się zaczęło, Jaszczury stały się moim drugim domem” — ciąg dalszy opowieści muzycznych

[00:49:05](#) – „W Krakowie pomógł mi Andrzej Sikorowski, w Polsce Wojciech Młynarski”

[00:50:36](#) – tekściarstwo

[00:54:56](#) – „Wylądowałem w szpitalu w Gorlicach. Mam o gorlickiej służbie bardzo dobre zdanie”

[00:56:40](#) – „Jestem emerytem”

[00:59:00](#) – Upodobania muzyczne

[01:02:00](#) – „Niedościgły wzór” Tadeusza Kroka

[01:07:33](#) – „Za bycie artystą płaci się bardzo wysoką cenę. Jeżeli chcesz być prawdziwym artystą, nigdy to się nie kończy dobrze, nigdy. Tego jestem pewien”

[01:09:30](#) – „Gorlice to jest moje miasto, wywarło na mnie olbrzymi wpływ”